

ด่วนที่สุด

ที่ สว(สนช) ๐๐๐๗/ ๕๓๗๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อเสนอของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อเสนอของคณะกรรมการวิสามัญดังกล่าวข้างต้น

เนื่องจากการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... คณะกรรมการวิสามัญได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้บางประการ และในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๗/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตนั้น

จึงส่งข้อสังเกตดังกล่าวมาเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐๒ วรรคสอง

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรรัตน์ หวังต่อลาภ)

ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักงานการประชุม

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๕๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๕๒

ข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกต ดังนี้

๑. การสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัยจำเป็นต้องมีการพัฒนาและการควบคุมทั้งห่วงโซ่อุปทาน กล่าวคือ ตั้งแต่วัตถุดิบผลิตอาหารสัตว์ โรงงานอาหารสัตว์ ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ การเคลื่อนย้ายสัตว์ โรงฆ่าสัตว์ การเคลื่อนย้ายซากสัตว์ สถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์ และอุตสาหกรรมที่นำไปผลิตต่อเนื่อง ซึ่งในทุกขั้นตอนจะต้องมีการควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดและสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ ในเรื่องของโรงฆ่าสัตว์นั้น ปัจจุบันประเทศไทยมีโรงฆ่าสัตว์จำนวนมากนักที่มีมาตรฐานที่ดีเทียบเท่ากับต่างประเทศ โรงงานส่วนใหญ่มากกว่า ๒,๐๐๐ แห่ง เป็นโรงฆ่าสัตว์ขนาดเล็กที่เป็นของเอกชนรายย่อยและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จำเป็นต้องปรับปรุง แก้ไข พัฒนาให้ได้มาตรฐานที่กำหนด ดังนั้น เพื่อเป็นการจูงใจให้มีการปรับปรุง พัฒนา ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนสูงมาก การพิจารณายกเว้น งดหรือลดการเก็บอากรและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เพื่อเป็นการลดภาระด้านต้นทุนให้กับผู้ประกอบการและไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชนที่ต้องบริโภคเนื้อสัตว์ในราคาที่สูงขึ้น และได้เนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัยรวมทั้งโรงฆ่าสัตว์และอุตสาหกรรมเลี้ยงสัตว์ทั้งระบบได้รับการพัฒนา เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาวจึงควรสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง

๒. การเก็บอากรและค่าธรรมเนียม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสัตว์ปีก ซึ่งถือเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศและมีผลกระทบต่อบุคคลหลายฝ่ายทั้งผู้ประกอบการ ผู้บริโภค และประชาชน ซึ่งนับตั้งแต่พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับรัฐบาลไม่มีการเก็บอากรและค่าธรรมเนียมสำหรับ ไก่ เป็ด และห่าน มาโดยตลอด เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒ วรรคสอง บัญญัติว่า พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับในท้องที่ใดเกี่ยวกับสัตว์ที่กำหนดในกฎกระทรวงให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยในปี ๒๕๓๖ รัฐบาลได้มีการออกกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๖) กำหนดให้ ไก่ เป็ด และห่าน เป็นสัตว์ตามความในมาตรา ๔ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) กำหนดให้เรียกเก็บอากรและค่าธรรมเนียม ไก่ เป็ด และห่าน ดังนี้ อากรการฆ่าสัตว์ ตัวละ ๑๐ สตางค์ ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ ไก่ ตัวละ ๑๐ สตางค์ เป็ด ตัวละ ๕๐ สตางค์ และห่าน ตัวละ ๑ บาท ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ ตัวละ ๑๐ สตางค์ และค่าธรรมเนียมประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือตายโดยมิได้ถูกฆ่าตัวละ ๑๐ สตางค์ แต่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ให้ยกเว้นสำหรับสุกร ไก่ เป็ด และห่าน เพื่อการส่งออก อย่างไรก็ดี กฎกระทรวงฉบับนี้ไม่มีผลใช้บังคับ เนื่องจากไม่ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาตามความในมาตรา ๒ ของพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ จนกระทั่งในปี ๒๕๔๙ ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นเป็นผลให้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงที่ออกตามความของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

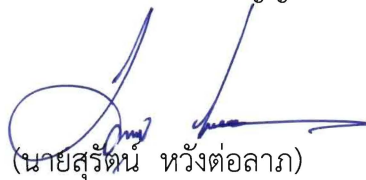
มีผลใช้บังคับ ...

มีผลใช้บังคับกับ ไก่ เป็ด และห่าน แต่รัฐบาลในขณะนั้นมีนโยบายไม่เก็บอากรและค่าธรรมเนียม ไก่ เป็ด และห่าน เนื่องจากเกิดวิกฤตการณ์ใช้หัวदनกระบาท และต่อมาในปี ๒๕๕๒ รัฐบาลได้มีการออก กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๕๒) กำหนดให้ยกเว้นอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมการรับรองให้ จำหน่ายเนื้อสัตว์ ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ สำหรับไก่ เป็ด หรือห่าน ที่จำหน่ายภายในประเทศด้วย จึงทำให้เห็นว่่านับตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ เป็นต้นมา รัฐบาลไม่มีการจัดเก็บอากร และค่าธรรมเนียมดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตและจำหน่ายเนื้อสัตว์ จำพวกไก่ เป็ด หรือห่าน ภายในประเทศ และเพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการนำสัตว์ดังกล่าวมาฆ่า ในโรงฆ่าสัตว์ เพื่อที่จะได้รับการตรวจสอบจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ก่อนมีการนำออกจำหน่าย และสามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพอันเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของ ประชาชนในด้านสาธารณสุขภายในประเทศ และส่งเสริมการพัฒนาระบบมาตรฐานและ ความปลอดภัยด้านอาหาร เมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมาย การเก็บอากร การฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการพิจารณา อย่างรอบคอบโดยคำนึงถึงสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ โอกาสและความสามารถในการแข่งขันของ ผู้ประกอบกิจการ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้บริโภคและประชาชนโดยรวม ตลอดจนการกำหนด อัตราอากรและค่าธรรมเนียมดังกล่าว ควรรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบ กิจการฆ่าสัตว์ด้วย

๓. ควรทบทวนบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการด้านโรงฆ่าสัตว์ เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพและความพร้อมที่แตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลากร หรือด้านงบประมาณ ซึ่งการดำเนินการด้านโรงฆ่าสัตว์นั้นใช้งบประมาณในการดำเนินการค่อนข้างมาก และปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการดำเนินการด้านโรงฆ่าสัตว์ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นว่าจะมีมาตรฐานที่ดีหรือไม่ และเพื่อเป็นการลดภาระด้านงบประมาณ หรือความพร้อม ด้านบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องใช้ในการดำเนินการด้านโรงฆ่าสัตว์ และสามารถนำ งบประมาณที่จะใช้ในส่วนนี้ไปส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะด้านอื่น ๆ ให้กับประชาชนได้มากขึ้น ดังนั้น การดำเนินการด้านโรงฆ่าสัตว์ในอนาคต ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามา มีบทบาทในการดำเนินการมากขึ้น รวมทั้งให้เอกชนสามารถเช่าโรงฆ่าสัตว์ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นได้ด้วย โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินการของเอกชน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคและประชาชน ตลอดจนรัฐบาลควรคำนึงถึง ความพร้อมในการดำเนินการโรงฆ่าสัตว์ของภาครัฐ และโรงฆ่าสัตว์เอกชนที่มีขนาดเล็กอย่างรอบคอบ เนื่องจากบทเฉพาะกาลของร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีอายุอีก ๕ ปี ก่อนที่ใบอนุญาตดังกล่าวจะสิ้นอายุ รัฐบาลควรมีมาตรการส่งเสริมให้โรงฆ่าสัตว์เหล่านี้พัฒนา ไปสู่มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด หากไม่มีการดำเนินการดังกล่าว โรงฆ่าสัตว์บางส่วนหรือบางพื้นที่ อาจต้องหยุดดำเนินการ ซึ่งจะส่งผลให้เนื้อสัตว์ในตลาดมีจำนวนลดลงและทำให้เนื้อสัตว์มีราคาสูงขึ้นได้ เนื่องจากมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค และประชาชน

๔. การกำหนดรายละเอียดและหลักเกณฑ์ ด้านมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ของกรมปศุสัตว์ มีความชัดเจนเพื่อให้การกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตมีเอกภาพ และเป็นการส่งเสริมสุขอนามัยของผู้บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องมีความรัดกุม รวมถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์ตามพิธีกรรมทางศาสนา เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแอบอ้าง หรือการหลอกลวงไม่ฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ ตลอดจนการกำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบในกระบวนการฆ่าสัตว์ การขนส่งเนื้อสัตว์ การชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ที่มีมาตรฐาน ทั้งนี้ เพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารให้กับผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัยและเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในด้านอาหารของประเทศไทย รวมทั้งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคในด้านความปลอดภัยของอาหารได้อีกด้วย

ถูกต้องตามมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(นายสุรินทร์ หวังต่อลาภ)

ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ